For Fattig og Rik 150 år med ord om Ordet

nr.10 • 24. juni 1998

● FREDSARBEID I BELFAST ● FERIEFØLGE MED KIRKEN ● DEN SKJULTE GUD ●

For Fattig og Rik

ÅRGANG 151

LØSSALG KR.20,-

VEKKELSE I FENGSELET

Alpha-kurs skrev fengselshistorie i Østfold

Alpha-kurs har for første gang blitt holdt i et norsk fengsel i vår. Rundt 30 innsatte har tatt i mot Jesus i fengslene i Sarpsborg og Fredrikstad. På det siste året har det blitt skrevet fengselshistorie; nærmere 50 personer har blitt kristne i disse fengslene.

HOVEDSAKEN

VEKKELSEN KOM MED ALPHA

I nærmere 30 år har Odd Olsen fra Greåker vitnet om Jesus i fengslene i Østfold. - Endelig har vekkelsen kommet, jubler han, som etter vårens Alpha-kurs har bedt til frelse med nærmere 30 innsatte.

AV ANNE LISE HAUGLAND

I november startet «Olsen-banden» opp med Alpha-kurs i Sarpsborg Kretsfengsel. Dette er det første Alpha-kurset som har blitt holdt i et norsk fengsel.

STORT FRAMMØTE

Frammøtet på samlingene var stor og nesten alle de innsatte som kunne komme, møtte opp. Kurset, som ble lagt opp med 13 undervisningsganger, startet i november i fjor og ble avsluttet i februar i år.

Både kveldsmat, undervisning og samtale slik som Alpha-kursene er lagt opp, stod på programmet. Flere ble kristne underveis og noen bekjente også dette på møtene.

- Jeg har drevet i nesten 30 år med fengselsarbeid, og har fått bedt for noen som ville bli kristne nå og da. Jeg må kalle det for mange år med stangfiske, men det er først nå det er blitt garnfiske, stråler Odd Olsen.

BRENNER FOR JESUS

Han ble selv kristen på et teltmøte med John Olav Larsen på 60-tallet og har siden det vært aktiv i arbeidet for samfunnets svakeste på gata og i fengslet.

- Herren trenger ja-mennesker. Det finnes alt for mange med unnskyldninger for å ikke engasjere seg. Jeg er bare Herrens arm, og jeg brenner for å gjøre noe for Jesus som har gjort så mye for meg, sier Odd Olsen.

- Jeg ba Herren om å få et oppdrag og det fikk jeg. De innsatte ligger meg på hjertet dag og natt. Og etter Alpha-kurset fryder jeg meg som en unge. Rundt 30 mennesker har vi fått be til frelse for, og vi ser at vekkelsen griper om seg. Det siste året har vi sett at 50 innsatte har blitt kristne,

- Nøkkelen til det som nå har skjedd tror jeg ligger i å tro Guds ord, og gjøre som det står. Så enkelt, sier Olsen og har mange eksempler på både frelse og helbredelse i fengslene.

FENGSEL-LEDELSEN POSITIV

Også ledelsen ved Sarpsborg kretsfengsel har vært positiv til Alpha-kurset.

«Vi ser fram til at dere setter i gang neste kurs», skriver fengselsinspektør Lasse Andresen i en evaluering av kurset. Alle de ansatte vurderte kurset som «en engasjerende aktivitet» for de innsatte.

Planen er nå å starte opp to parallelle Alpha-kurs i både Fredrikstad og Sarpsborg fra høsten.

Lyspunkt i hverdagen

- Alpha-kurset er noe vi virkelig trenger for å få positive tanker i en grå hverdag, sier en av de innsatte ved Sarpsborg Kretsfengsel.

AV ANNE LISE HAUGLAND

- Alphakursene har fått meg til å tenke. Det at vi har hørt om Guds kjærlighet og kjærlighet til medmennesker, har gjort noe med meg. Det løser opp mye som en bærer på, sier en av de innsatte på kretsfengslet.

VARMT INNSLAG

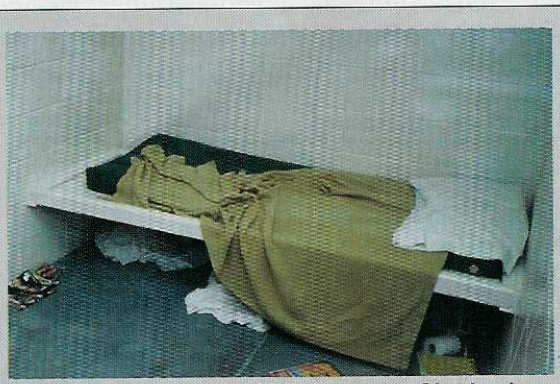
Han har stilt trofast opp på Alpha-kursene, og regner seg som troende.

- Vi trenger Alpha-kursene og Olsenbanden for å få positive tanker i en grå hverdag. De er et koselig og varmt innslag, det er alle enige om, mener han. Det er ikke alle besøk som hadde fått like mye oppslutning lørdag formiddag klokka ti, et tidspunkt de fleste pleier å sove på.

SOSIALT SYMØTE

- Vi kjenner de og de kjenner oss, det er nesten like sosialt som et symøte, slår han fast, og skryter av Odd Olsen og gjengen hans.

- De er rett og slett en stor gave til oss som sitter her. Det hender også Olsen er innom med eplekasser og annen frukt til oss, utenom møtene.

I en grå fengselshverdag er Alpha-kursene og Olsenbanden et kjærkomment lyspunkt.

Olsenbanden mener det de sier, og det beviser de ved å komme igjen gang på gang, sier han.

KLAR FOR NESTE KURS

- Det er ikke først og fremst maten som trekker de innsatte til Alpha-kurs, det er mer personligheten til de som leder det. De har en utrolig utstråling over budskapet de gir.

- Det er mange her som ikker er flaue over sin tro, og som bekjenner den. Det er det heller ikke noen som gjør ap av. Det at jeg ber og tror på Jesus gjør meg sterkere for hverdagen, understreker han. Han gleder seg til å bli med på neste Alpha-kurs til høsten

Johnny Karlssen (t.v) er i dag med Odd Olsen i Olsen-banden. Selv ble han kristen for 7 år siden, etter flere år som rusmisbruker.

Olsen-banden forkynner om Jesus

Med hendene fulle av bæreposer stappet med god mat og biblene under armen, blir Olsenbanden ønsket varmt velkommen til Sarpsborg Kretsfengsel.

AV ANNE LISE HAUGLAND

De heter Olsen-banden på folkemunne, etter sin leder Odd Olsen, folkene fra Greåker Frikirke som holder faste møter i Sarpsborg Kretsfengsel.

Tradisjonen tro er de seks mannfolkene klare med pølser, julekake, kaffe, gitar og bibel, også denne onsdagskvelden. Det er hva som skal til for å holde et godt møte.

Fengselsdørene åpnes villig for Olsenbanden, og stemningen er god fra første stund. Denne banden er ikke av den lavmælte sorten. De ler og skravler og latteren er smittende.

Odd Olsen kommer til fengslet iført forkle. Det er han som har ansvaret for matlagingen. Han går bort i kjøkkenkroken, setter på pølsevannet og disker opp. En etter en siger de innsatte inn.

- Velkommen tilbake, gutter. Lengter dere tilbake til «menigheten», smiler en av karene fra Olsenbanden.

Jan Erik Petterssen tar opp gitaren og spiller noen takter. Flere siger inn i stua. Alle vet hvordan et møte med Olsenbanden er, derfor kommer de.

Olsen snur seg fra pølsegryta, og går bort til sofakroken.

- Dette kan bli en lys dag, for vi er samlet om Jesus. Skal vi be litt før møtet, folkens, spør Olsen og folk blir stille.

«Dette kan bli en lys dag for vi er samlet om Jesus. Skal vi be litt før møtet, folkens».

Så deles sangbøkene ut og sangen ljomer i rommet. Den ene ønskesangen følger den andre. Kan vi ikke synge «Han er min sang og min glede»? Joda, Jan Erik Petterssen hever røsten og er klar på gitaren.

Olsenbanden er godt utrustet. Alle de seks mennene har et vitnesbyrd å komme med. En forteller om enkle bønnesvar i hverdagen, mens den andre legger ut fra Bibelen. Frimodigheten er stor. De er ekte. Dette er verken stivt eller nølende.

- Du skulle vært med meg på møte i kvinnefengslet i Fredrikstad, hvisker Olsen under sangen. Noen av oss var der og ut i møtet spurte jeg dem om det var noen som ville bli kristne så kunne jeg be for dem.

Vet du, plutselig var det ni stykker som ville bli frelst. Jeg foldet hendene over hodet på dem, jeg har fått beskjed av han der oppe om å gjøre det sånn, og det var som om himmelen senket seg ned i rommet vårt. Det var så sterkt. Etterpå gratulerte vi dem høytidelig, hver og en, forteller Olsen, med tårer i øyekroken.

Han roper bort ei jente. Hun var med på møtet i Fredrikstad og vil gjer[illegible] fortelle om det.

- Ja, det var sterkt å være vitne til. Jeg var selv en av de som ble bedt for den kvelden og som har begynt å tro på Jesus, forteller hun.

- Det er mange innsatte som går rundt og har lyst til å bli kristne. Med litt hjelp fikk vi mot til å bestemme oss, smiler hun.

- Når hun er ferdig her, sier Olsen og klapper henne på skuldra, da skal hun være med i Olsenbanden.

Han får hjelp av henne til den siste finpussen på potetstappen og oppvarmingen av rundtstykkene, så er måltidet klart.

Pølser er fast på menyen, og de fleste spiser til magen er full. Rekorden er 13 pølser i lompe med potetstappe ved siden av, humrer en av gutta i Olsenbanden, og oppfordrer Olsen til å fortelle om «pølseunderet».

For Olsen-banden er metoden pølse og Bibel

- Jeg fikk en telefon en gang fra en mann på en pølsefabrikk som spurte om jeg ville ha pølser. Jeg takket ja og plutselig stod jeg med 10.000 wienerpølser. Det var rett før jul, og vi hadde ikke bruk for alt, så jeg ringte Evangeliesentrene for å høre om de trengte noen, og det passet rett til juletilstelningen de hadde for uteliggerne i Oslo.

Olsen smiler fra øre til øre når han forteller, og han fortsetter på neste historie.

- Noen uker senere fikk jeg telefon om jeg ville ha et lass med kjøttpålegg, og enda to måneder senere fikk jeg et nytt lass med pølser.

Det som vanligvis går med til mat på møtene i fengsel, betales av Olsenbanden.

Praten går. Litt om vind og vær og så diskuteres Jesus og Bibelen. Tallerknene fylles på, mange ganger. De som ikke hadde mulighet til å være med på møtet får fulle tallerkner direkte på cella.

- Vi får ringe på klokka så de som passer på oss også får noe, sier Olsen og betjentene tar fornøyde imot.

«Å møte Jesus er som å bli benådet. Du vet du har fått 10 år å sone og du kan gå rett ut».

Johnny Karlssen er en av de yngste i Olsenbanden. Han har vært med i fengselsarbeidet i seks år og kjenner også Sarpsborg kretsfengsel som tidligere innsatt.

- Jeg var rusmisbruker og møtte sønnen til Odd Olsen i by`n en dag. Jeg hadde kontakt med han i cirka 1 1/2 år og han prata masse om Jesus til meg, sjøl om jeg svikta han og ikke møtte opp til avtalene vi hadde, forteller Johnny.

Så var det en dag alt var skikkelig ille, og Johnny hadde bestemt seg for å gjøre slutt på livet.

- Plutselig møtte jeg Jesus. Hjemme i hagen hos oss. Jeg kjente at han var der og jeg hørte en stemme inni meg som ba meg overgi meg til han. Ja, Jesus jeg kommer til deg, sa jeg, og jeg kjente en glede og fred som var utrolig.

Johnny bestemte seg for å komme ut av det livet han levde. Han ringte til opplysningen og fikk nummeret til evangeliesentrene. Da han kom i kontakt med dem spurte han etter den behandlingsinstitusjonen som lå lengst unna. Dit fikk han komme inn med en gang. Etter noen tøffe år har han kommet seg på beina igjen og har nå jobb i Fredrikstad.

Johnny er ikke redd for å bruke for store ord om Jesus, når det er hans tur til å vitne. Og han bruker et språk alle forstår.

- Å møte Jesus er som å bli benådet. Du vet du har fått 10 år å sone og du kan gå rett ut. Sånn er det å ta imot Jesus, fortsetter han. Og de innsatte følger med. De vet at han snakker ut fra erfaring.

Finnes menigheter med åpne dører?

Når de innsatte er ferdig med soningen er de ofte uten nettverk. Finnes menigheter som kan ta imot dem? spør Ingvald Viken Prison Wellowship.

- De som er ferdig med soning trenger sosial kontakt. Her ligger store utfordringer til menighetene om å ta ansvar, konstaterer Ingvald Viken, formann i Prison Fellowship i Norge.

AV ANNE LISE HAUGLAND

Prison Fellowship er en internasjonal og tverrkirkelig organisasjon som arbeider for fengselsinnsatte i 83 land. I Norge feirer organisasjonen 10 år i år.

- Vi jobber i forhold til Justisdepartementet med for eksempel ettervern og prøver også å koordinere og støtte menighetenes tilbud, sier formann Ingvald Viken. Han er også med i Olsenbanden i Sarpsborg.

Ingvald Viken

- Prison Fellowship ønsker også å lære opp frivillige, forklare dem hva slags problemer de kan støte på i fengslet og undervise dem i dette. Det norske fengselsvesenet fungerer slik at de innsatte ofte blir flyttet på. Vi har en database over frivillige medarbeidere, og vil nå føre en oversikt over hvor disse bor, slik at det kan være enkelt å skaffe kontakt mellom dem og de innsatte.

Ingvald Viken er opptatt av å bringe de innsatte videre, inn i menigheter, når de slipper ut. Dette har visst seg å være vanskelig. Mange menigheter er for vellykkede og få tenker på å gå inn i fengselsarbeid, hevder han.

- Vi må be om at menighetene våkner for en slik måte å jobbe på. Det ideelle burde være å ha innsatte med på Alphakurs, for de har lov til å bli tatt ut av fengslet på kurs. Da blir de kjent i en liten gruppe, og har noen de kjenner, når de er ferdig med soningen. Mange er uten det nettverk en familie gir, og hengir seg fort til sitt gamle miljø som de kom fra.

To timer er nesten omme. Odd Olsen og de andre i banden har delt litt hver. Er det noen jeg skal be for her, før vi går, spør Olsen. Det blir noen sekunders pinlig forlegenhet. Så er det en som trenger hjelp til å slutte og røyke, og en annen som ber om forbønn for dommen han snart skal få.

Og Odd Olsen folder de svære nevene sine på hodet til hver en av dem.

- Ta imot Jesus, guttene og jentene mine. Så skal dere ikke angre, sier Odd Olsen før han skal avslutte med Fader vår. Da folder alle hendene, og ber høyt i kor.

- Ta med litt mat inn på cella, da, så har dere litt godt på lur. Olsenbanden pakker med seg tingene og får hjelp av de innsatte med selve oppryddingen.

- Må Gud velsigne dere til vi ses igjen, sier mennene i Olsenbanden, på vei ut med latter og humør og de svære slitte biblene sine under armen.